P.III 1815

Prețul unui exemplar 5 Lei.

Serviciul-Mondial

Corespondență internațională pentru studiul problemei jidovești.

K/0075

Nr. II/21.

1 Noembrie 1941

P.122735

Cuprinsul:

1. Jidanul Rufus Daniel Isaacs ca reprezentant al puterii jidovești în Marea Britanie.

2. Lupta de apărare a Franței împotriva jidanilor.

3. Antisemiții francezi cer schimbarea denumirii tuturor străzilor din Paris care poartă nume jidovești.

Editura în Frankfurt/Main.

Director: Dipl. Ing. A. Schirmer.
Redactor şef: Erich Schwarzburg.
Adresa: "Welt-Dienst" Frankfurt am Main, Postschliessfach 600.

Reproducerea permisă şi chiar dorită, dar numai cu menţionarea sursei. ("Welt-Dienst" Frankfurt am Main) şi trimiterea a 3 exemplare justificative.

Abonamentul:
Pe jumătate an 3 RM
Pe un an 6 RM
(sau contravaloarea)
A se menţiona ediţia în limba dorită.

Apare la Frankfurt a. Main

Plăţi în Germania la:
Dresdner Bank, Depositenkasse H, Frankfurt am Main
sau Postscheck-Konto: Frankfurt am Main Nr. 6201

Plăţi în Suedia la:
Stockholm: CEC postal conto Nr. 4277

Plăţi în Danemarca la:
Kopenhaga: CEC postal conto Nr. 24905

Apare de două ori pe lună în 11 limbi.

Ediţia germană:
Welt-Dienst

Ediţia engleză:
World-Service

Ediţia franceză:
Service Mondial

Ediţia rusească:
Мировая Служба

Ediţia ungurească:
Világ-Szolgálat

Ediţia spaniolă:
Servicio Mundial

Ediţia olandeză:
Wereld-Dienst

Ediţia românească:
Serviciul Mondial

Ediţia daneză:
Verdens-Service

Ediţia norvegiană:
Verdens-Tjenesten

Ediţia suedeză:
Världs-Service

1. Jidanul Rufus Daniel Isaacs ca reprezentant al puterii jidoveşti în Marea Britanie.

In cursul ultimilor trei sute de ani iudaismul şi-a putut desvolta în Anglia poziţiile sale politice în aşa măsură, încât soarta Imperiului Britanic e astăzi în mod indisolubil legată de cea a iudaismului. De aceea colonelul H. L. Nathan, membru în parlamentul englez şi preşedinte de onoare al asociaţiei South-West London Zionist Society, a putut, după cum ne informează "Jewish Chronicle" din 27 Ianuarie 1939, pe bună dreptate, să spuie:

"De va cădea Zionul, va cădea cu el şi Imperiul Britanic."

Cunoscutul scriitor englez Hilaire Belloc scrie la pagina 223 a cărţii sale "The Jews", apărută în anul 1922, următoarele despre cucerirea Angliei de către jidani:

"Pentrŭ jidan Anglia este statul în care naţiunea sa a putut să primească totul ce le-a cerut goimilor. Aici jidanul a ajuns în stăpânirea unor poziţii pe care nu putea spera să le ocupe în nici o altă ţară din lume. Orice urmă de duşmanie împotriva lui dispăruse. Porţile tuturor instituţiunilor statului îi fuseseră deschise. Un membru proeminent al naţiunii sale a devenit funcţionarul cel mai de seamă al Executivei engleze" ...

Amintindu-l pe acest cel mai de seamă funcţionar Hilaire Belloc s'a gândit la jidanul Disraeli, care în anul 1868 a fost numit, ca Lord Beaconsfield, Ministru-preşedinte al Angliei. Această numire marchează punctul culminant al puterii jidoveşti în politica Marei Britanii din secolul al 19-Lea. Jidanii cuceriseră Anglia.

Am fi inclinaţi să credem că puterea la care ajunseseră jidanii în Anglia, cu deosebire începând cu a doua jumătate a secolului al 19-lea, a fost atât de desăvârşită, încât ei nici n'ar mai fi putut-o lărgi şi mai mult. Dar ne-am fi înşelat amarnic. Căci abia în secolul al 20-lea a urcat iudaismul în Anglia cea mai înaltă treaptă a puterii sale şi abia începând cu această dată putem vorbi de o totală iudaizare a Angliei şi a politicii engleze. Abia în acest secol şi-au aflat o completă îndreptăţire cuvintele exprimate de colonelul H. L. Nathan: "De va cădea Zionul, va cădea cu el şi Imperiul Britanic."

Abia în ultimii 40 de ani i-a reuşit iudaismului să pătrundă într'o măsură ingrozitor de mare în corpul ofiţeresc al armatei şi flotei britanice şi abia în acest secol i-a reuşit unui jidan să se ridice chiar şi mai sus decât Disraeli. Acel jidan a fost Rufus Daniel Isaacs. Povestirea vieţii acestui jidan ne va arăta măsura în care s'a extins dominaţia jidovească în ultimii 40 de ani asupra Angliei. Dintre toţi connaţionalii săi din Anglia jidanul Rufus Daniel Isaacs a urcat treapta cea mai înaltă. Dar şi alţi numeroşi jidani au primit slujbe dintre cele mai importante şi au contribuit şi ei la această răspândire a puterii şi a spiritului iudaic.

Istoria jidanului Rufus Daniel Isaacs este istoria iudaizării Angliei în ultimii 40 de ani. Ea e numai un exemplu pentru multe altele, chiar dacă e exemplul cel mai edificator.

Rufus Daniel Isaacs, primul Marquis of Reading, s'a născut la 10 Octombrie 1860 la Londra, dintr'o familie sefardică, ca primul fiu al lui Joseph M. Isaacs, un comerciant bine cunoscut în cartierul cel vechiu al Londrei. Mama sa îşi trage originea dintr'o familie jidovească de mare negustori din Londra. Unchiul său a fost Sir Henry Isaacs, care a ajuns la demnităţi înalte şi care în anul 1889 fusese numit Lord-primar al Londrei.

Rufus Daniel Isaacs a primit educaţia tradiţională în Anglia, a unui fiu dintr'o familie bogată. El a urmat mai întâi University College School, apoi un

Universitară Bucureşti

colegiu în Bruxelles, o şcoala înaltă în Hannover şi apoi din nou un colegiu în Bruxelles. Nu i-a plăcut însă să înveţe în şcoală. Astfel, în urma neîncetatei sale lipse de disciplină în şcoală, s'a certat cu părinţii săi şi pe când era în vârsta de cc. 15 până la 17 ani s'a înrolat ca elev matelot pe vaporul "Blair Athell". In prima sa călătorie cu acest vapor a ajuns în India.

Se zice că timp de trei ani Rufus Daniel Isaacs a hoinărit departe de casa părintească. După ce s'a întors acasă şi s'a împăcat cu părinţii, i-a fost mai întâi de ajutor tatălui său la conducerea casei sale comerciale din Londra. De acolo a plecat la Magdeburg unde a condus timp de doi ani o filială a tatălui său. In Magdeburg a trăit între anii 1878 şi 1885. Dar se vede că nici viaţa din Magdeburg nu i-a plăcut prea mult, căci s'a întors la Londra şi a intrat într'o întreprindere care se ocupa cu afacerile de bursă. Nu se poate stabili cu precizione dacă Rufus Daniel Isaacs s'a ocupat el însuşi cu asemenea afaceri sau dacă n'a fost decât un funcţionar la întreprinderea aceasta. Fapt este că scurt timp după intrarea lui aici proprietarul acestei întreprinderi a dat faliment, iar Rufus Daniel Isaacs a intrat în datorii. Aşadară, din două una: sau a speculat sau a fost cointeresat în această întreprindere. Asupra acestei chestiuni e nevoie să se completeze investigaţiile, căci iudaismul va încerca de sigur să ne dea o biografie cât mai favorabilă a eroului său.

Se zice că în timpul acesta Rufus Daniel Isaacs ar fi folosit ceasurile de seară pentru studiul dreptului, că ar fi fost membru la bursa din Londra şi că un prieten jidan l-ar fi determinat să se retragă complet din viaţa afacerilor şi să se pregătească pentru cariera de avocat într'un birou de avocatură.

In anul 1887 îl găsim ocupat în biroul de avocatură a lui Sir John Walton. In acelaş an se căsătoreşte cu Alice Cohen, fiica unui mare comerciant din Londra şi o rudă apropiată a chirurgului Prof. James Israel. In biroul avocatului John Walton Rufus Daniel Isaacs elaborează pledoariile pentru procesele mai mari. In această calitate a făcut cunoştinţa celor mai celebri avocaţi ai Angliei. Incepând din anul 1900 a participat şi la viaţa politică. In anul 1904 a devenit el însuşi avocat şi s'a aliat cu Carson, conducătorul mişcării din Ulster.

A venit în atingere mai apropiată şi cu oameni politici de mai mare importanţă, ca Asquith şi Lloyd George care şi-au îndreptat atenţia asupra lui.

Cei 20 de ani care s'au scurs între 1890 şi 1910 au fost pentru el sub toate raporturile ani ai celei mai bogate recolte. Incă în anul 1904 s'a prezentat alegătorilor oraşului Reading drept candidat al partidului liberal şi a fost ales în Camera Comunelor. Prestigiul lui Rufus Daniel Isaacs a început să crească enorm. Foarte mult a contribuit la aceasta, noua sa poziţie politică. A devenit avocatul marilor procese şi şi-a adâncit legăturile sale de prietenie cu Lloyd George, Asquith şi cu alţi oameni politici de marcă. In anul 1910 a fost ridicat la rangul de nobil, fiind numit şi procuror general în locul jidanului Sir George Jessel. Se zice că Sir Rufus Daniel Isaacs nu i-ar fi fost predecesorului său superior în ce priveşte cunoştinţele juridice, se pare însă că era înzetrat, într'o măsură cu mult mai mare decât Sir George Jessel, cu o însusire cu deosebire caracteristică rasei iudaice, şi anume cu folosirea iscusită a subtilităţilor necinstite ale dialecticei şi frazeologiei sofistice.

Incă în cursul aceluiaşi an, 1910, Sir Rufus Daniel Isaacs a fost numit membru în Consiliul Regal juridic. Cu aceasta le-a succes jidanilor să mai scoată o piatră din mozaicul culturii arice apusene. Pentru prima oară în istoria Marei Britanii i-a fost încredinţată unui jidan această demnitate.

Aşadară, pe când în anul 1904 jidanul Rufus Daniel Isaacs nu era decât un oarecare membru al Camerei Comunelor, necunoscut în marile cercuri ale

Angliei, la 1910 fusese acum ridicat la rangul de nobil şi numit procuror general, ba până şi membru în Consiliul Regal juridic şi a cucerit cu aceasta, pentru prima oară pentru iudaism, una dintre demnităţiile cele mai înalte ale Marei Britanii.

Totuşi dificultăţi mari par a se îngrămădi din nou în calea vieţii acestui jidan, pornit spre ocuparea celor mai înalte poziţii ale Imperiului Britanic. In anul 1912 se abate asupra lui Isaacs a treia şi cea mai mare criză care l-a adus la pierderea tuturor posturilor sale înalte şi era cât pe ce să-l distrugă cu desăvârşire.

Sir Rufus Daniel Isaacs participase la o întreprindere (societatea americană Marconi) care stătea sub conducerea fratelui său Godfrey Isaacs. Nu se ştie precis în ce măsură a participat el la această întreprindere. Se ştie numai că după prăbuşirea ei a fost nevoit să se retragă din toate posturile ce i se conferiseră.

Se pare chiar că numai relaţiile sale de prietenie cu oameni politici ca Lloyd George şi Asquith l-au salvat.

Se afirmă că până şi prietenii săi ar fi constatat din partea sa lipsa simţului de răspundere personală. Pentru aflarea adevărului ar trebui să înlăturăm şi aici mai întâi încercările de mistificare ale jidanilor şi să întreprindem cercetări temeinice. E curios totuşi că lui Rufus Daniel Isaacs i-a reuşit să se reabiliteze în anul 1912, deci chiar în anul de criză, deşi Cecil Chesterton şi Hilaire Belloc, doi dintre cei mai cunoscuţi şi bine văzuţi scriitori englezi, îl atacaseră în modul cel mai aspru. Criza prin care a trecut Isaacs în anul 1912 nu s'a terminat prin distrugerea sa, ci tocmai dimpotrivă prin numirea sa ca Ministru de Justiţie în Cabinetul Asquith. In anul următor a fost numit Lord al Justiţiei şi a ocupat de atunci şi până în 1921 acest post care este cel mai înalt în justiţia engleză. Şi'n acest post a fost el primul jidan. Scurt timp înainte de izbucnirea războiului mondial, în anul 1914. Sir Rufus Daniel Isaacs a fost ridicat la cea mai înaltă treaptă a nobilimii engleze; atunci a intrat el ca Lord Reading în Camera Lorzilor.

Nimic nu ne arată mai bine cât de mare a devenit puterea iudaismului în Marea Britanie ca anii care s'au scurs între 1912 şi 1914. In anul 1912 jidanul Isaacs pierde toate posturile sale oficiale, deoarece în calitatea sa de înalt funcţionar al statului s'a pretat să participe la afaceri întunecate. Dar încă în acelaşi an devine el Ministru de Justiţie. Un an mai târziu această dispreţuire a dreptului şi a legii a atins culmea prin numirea sa ca jude suprem al Angliei. Poporul englez însă se deprinsese încă depe atunci în aşa măsură cu dominaţia jidovească încât nici n'a observat batiocura cuprinsă în această numire. La fel stăteau lucrurile şi cu nobilimea engleză. Nici aceasta n'a aflat nimic extraordinar în faptul că jidanul Isaacs a fost ridicat în 1914, ca Lord Reading, la cea mai înaltă treaptă a nobilimii şi a devenit membru în Camera Lorzilor.

Un popor însă care nu mai reacţionează de loc împotriva unor asemenea siluiri a sângelui şi a dreptului său, este complet jidovit. Unui popor ca acesta nu i se mai poate ajuta. Un asemenea popor însă n'are dreptul să revendice vreodată pentru sine vreo pretenţie de conducere asupra lumii.

Războiul Mondial, inscenat de iudaism, i-a deschis nou- nouţului Lord Reading şi alte posibilităţi de ascensiune. El a fost însărcinat cu diferite misiuni politice şi mai ales el a fost acela care cu ajutorul finanţei americane jidoveşti, a tras aşa de iscusit sforile, încât a izbutit însfârşit să determine intrarea Americii în război împotriva Puterilor Centrale.

In anul 1915 a plecat ca președinte al comisiunii financiare anglo-franceze în Statele Unite și le-a asigurat astfel Aliaților ajutorul financiar al Statelor Unite.

După întoarcerea Lordului Reading, guvernul englez i-a mulțumit pentru serviciile aduse prin aceea că l-a ridicat la rangul de Viscount of Reading, iar în 1917, înainte de a porni a doua oară spre U. S. A. în calitate de delegat special, a fost ridicat la treapta unui Earl (conte).

Earl of Reading a sprijinit cu toate puterile declarația Balfour. Cu ocazia unei cuvântări din anul 1917 a afirmat că această declarație e "o mare lumină pentru Israel".

In anul 1918 Earl of Reading a plecat a treia oară în Statele Unite, de astă dată ca ambasador și plenipotențiar extraordinar al Marei Britanii. Și această funcțiune care a fost acordată pentru prima oară în istoria Angliei, i-a fost încredințată așadară, tot pentru prima oară, unui jidan.

Culmea carierii sale a atins-o însă abia în anul 1921. Earl of Reading a fost încoronat în acest an ca Viceregе al Indiei. Pentru prima oară în istoria iudaismului, după împrăștierea sa în toate colțurile pământului, a fost învestit un jidan cu toate onorurile regești. Ne putem imagina triumful care l-a desfășurat această încoronare regească în iudaismul din Anglia și de pretutindenea. Iudaismul mondial vedea în Marea Britanie statul său ocrotitor; un stat căruia îi dădea tot sprijinul. Indiferența cu care poporul britanic a luat la cunoștință această ridicare a unui jidan la rangul de Viceregе al Indiei, nu mai poate fi înțeleasă astăzi de tinerele popoare ale Europei. Istoriografia popoarelor arice va însemna acest capitol al istoriei engleze cu titlul:

"Decadența Coroanei și a poporului britanic."

Earl of Reading însă a păsit pe pământul Indiei ca rege jidan. El nu s'a sfiit să accentueze în primul său discurs din India că e de origine jidovească și să susțină chiar că apartenența sa la iudaism îl face deosebit de potrivit pentru exercitarea funcțiunii sale de Viceregе al Indiei.

Activitatea sa în India a fost considerată ca un succes deplin de către Anglia de atunci. Reformele constituționale care fuseseră elaborate de un alt jidan, cu numele de Edwin S. Montagu, subsecretar de stat la Ministerul Colonizării, și aplicate precipitat de predecesorul său Lord Chelmshurst, au provocat rezistența naționaliștilor indieni. Englezii îi atribuie lui Earl of Reading meritul de a fi restabilit pacea în India.

Cât de puternică a fost pe atunci și'n India influența jidanilor rezultă dintr'o informație a lui "Jewish Chronicle" din 7 Ianuarie 1921, pagina 5, reprodusă după ziarul "Times" din 5 Ianuarie 1921, după care unul dintre cei mai capabili funcționari administrativi și soldați englezi din India a fost adeptul aceleeași credințe ca și Lordul Reading. Dar lucrurile nu se opresc aicea, pentrucă repausatul Sir Lionel Abrahams, secretarul de finanțe în Ministerul din India, a fost și el jidan. La fel deputatul și secretarul de finanțe C. H. Kisch. Iar Mr. Montagu, secretarul de stat pentru India a aparținut aceleeași rase și așadară ambele ministere executive, atât în țară cât și în India, au fost pe atunci în mâni jidovești.

"Jewish Guardian" din 7 Ianuarie 1921 credea că această ocupare de către jidani a celor mai înalte posturi de stat în India constitue o primejdie pentru rasa jidovească. Acest ziar atrage atenția asupra faptului că pe când Lordul Reading a fost numit Viceregе al Indiei, în același timp postul de secretar de stat pentru India era ocupat de jidanul Sir Montagu. "Jewish Guardian" e de părere că administrația lui Sir Montagu în India ar putea fi combătută cu argumentul că aceasta ar fi o administrație a francmasoneriei iudaice

care ar fi promovată încă și prin faptul că și funcțiunea de Viceregе al Indiei e îndeplinită tot de un jidan.

Vedem așadară că mână în mână cu ocuparea de posturi în stat de către jidani, s'a exercitat în India și influența francmasoneriei iudaice. Dacă mai punem în cumpănă și faptul că și influența familiei jidovești Sassoon era pe timpul acela dominantă în tot Orientul îndepărtat, atunci acestea toate ne dau o măsură exactă a uriașei influențe jidovești care se exercita cu sprijinul puterii Imperiului Britanic. Pe de altă parte aceste fapte ne arată cu câtă indiferență suporta poporul englez dominația jidovească.

Dar să ne întoarcem din nou la Earl of Reading. Când în anul 1926 acesta s'a întors din India în Anglia, a fost distins cu titlul de Marquis of Reading, iar orașul Londra l-a numit cetățean de onoare.

A intervenit apoi o perioadă în care Marquis of Reading pare să se fi retras din viața politică activă. In acest timp a ocupat diferite funcțiuni onorifice în afară de viața politică și s'a dedicat într'o foarte largă măsură intereselor comunității jidovești. Activitatea sa cea mai de seamă din această perioadă a fost conducerea marelui concern englez de presă "Daily Chronicle". Apoi a participat la diferite întreprinderi economice. Cea mai importantă dintre ele a fost întreprinderea lui Ruthenberg 'Palästina Electric Corporation".

Cu prilejul tulburărilor care au izbucnit în anul 1929 în Palestina, Marquis of Reading a condus personal și în calitate de decan al deputaților jidani o delegație compusă din el, din bancherul Felix M. Warburg și din Lord Melchett (Mond), marele industriaș și ministru în cabinetul Lloyd George, la Ramsay Mac-Donald, pentru a-l determina să adopte în Palestina o politică englezească în favoarea jidanilor. (Felix M. Warburg era pe atunci președintele agenției "Jewish Agency".)

In Septembrie 1929 Marquis of Reading a luat asupra sa președinția grupului englez a asociației germano-engleze care luase ființă pe atunci. Președinția grupului german o deținea pe atunci Cancelarul î. r. Cuno.

In anul 1930 i-a murit soția, iar în 1931 Marquis of Reading s'a căsătorit a doua oară cu secretara sa generală Stella Charnaud.

In anul 1931 Marquis of Reading s'a întors din nou, dar numai pentru câtva timp, la politica activă. La 25 August 1931 a intrat în cel de al treilea cabinet Mac-Donald ca ministru de externe (cabinet național). Se pare că Marquis of Reading a îndeplinit în acest cabinet, în aceeași măsură, atât rolul de ministru de externe cât și pe cel de expert financiar. Ca ministru de externe al Marei Britanii a participat cu Lordul Robert Cecil la o ședință a Societății Națiunilor, a ținut un discurs în palatul de sticlă din Geneva și a luat parte intensă la desbaterile adunarii plenare. Marquis of Reading avea să intre și'n al patrulea cabinet pe care l-a format Mac-Donald, după alegerile din Octombrie 1931. El însă a refuzat din motive de sănătate.

Scurt timp după aceasta, Marquis of Reading a plecat în Palestina și a fost sărbătorit acolo ca un rege. Primarul din Tel-Aviv, Digenzoff, i-a conferit cetățenia de onoare a orașului. Marquis of Reading își păstrase și acum calitatea de Consilier Regal și era consultat în toate problemele importante ale Imperiului. Pe teren politic a ieșit din nou la iveală în anul 1933, după cucerirea puterii în Germania de către național-socialiști. El a devenit cel mai de seamă reprezentant și apărător al jidanilor în Anglia și unul dintre cei mai aprigi luptători împotriva Germaniei noui. Mai întâi a demisionat demonstrativ din funcțiunea sa de președinte ce-o avea în asociația germano-engleză. Tot el a fost și purtătorul de cuvânt în desbaterile care au avut loc la 30 Martie 1933 în Camera Lorzilor cu privire la tratamentul jidanilor din Germania.

Jidanul Rufus Daniel Isaacs alias Lord Reading, retuşat şi prezentat poporului englez în înfăţişarea unui erou nordic.

Ca membru al comunităţii jidoveşti a apelat insistent la Guvernul englez să ia măsurile legitime care corespund mărimii puterii britanice şi care ar fi capabile să arate Germaniei punctul de vedere englez în chestiunea prigoanei împotriva jidanilor.

Marquis of Reading a declarat printre altele: "Mi-e cu desăvârşire imposibil să stau ca membru în această casă, să ştiu ce se întâmplă în Germania şi să fiu nevoit să constat că toate acestea se îndreaptă împotriva femeii jidauce şi a bărbatului jidan numai pentrucă sunt jidani, fără ca să fac cunoscut atitudinea mea ca membru al comunităţii jidoveşti."

Jidanul Rufus Daniel Isaacs, aşa cum arată în realitate.

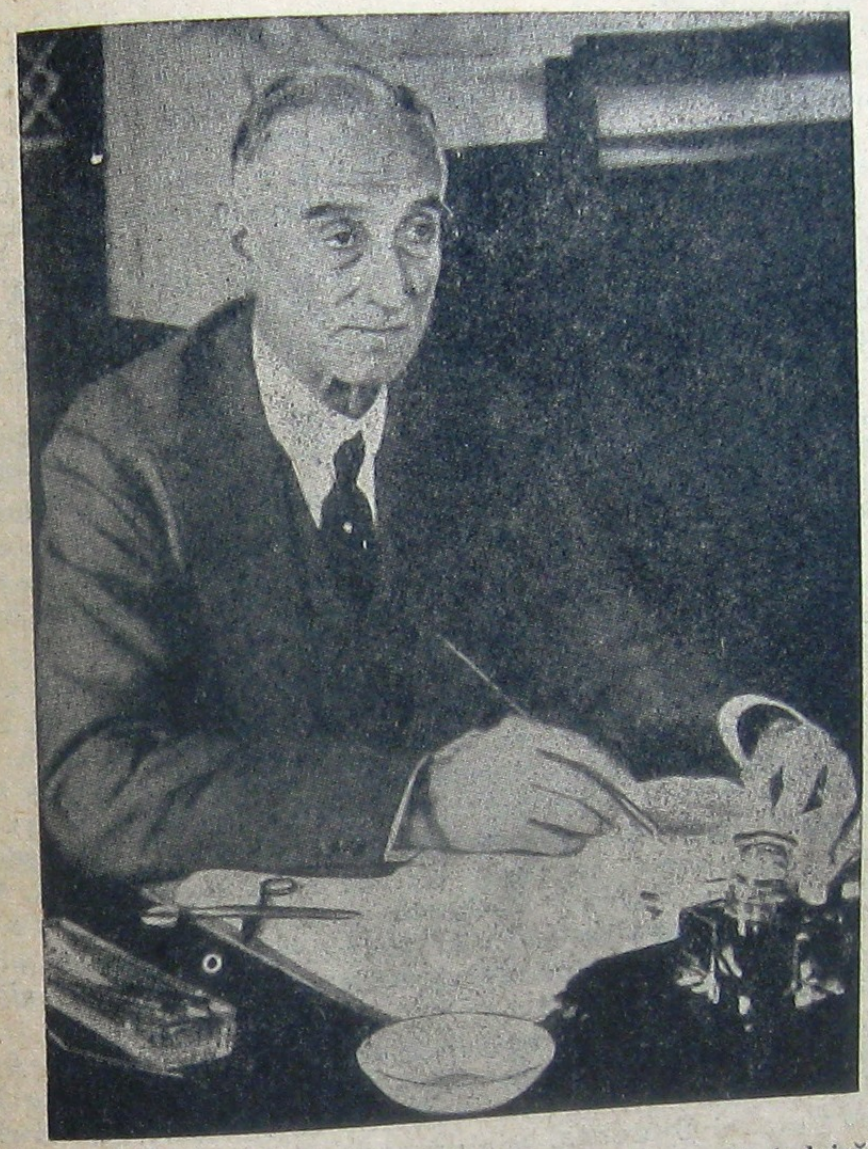

Aceste două portrete sunt cuprinse în cartea "Alianţa anglo-iudaică" de Wolf-Meyer-Christian. (Nibelungen-Verlag, Berlin-Leipzig, 1940), pe care o recomandăm prietenilor noştri spre lectură.

La finea lui Ianuarie 1934 Marquis of Reading a fost învestit cu funcţiunea onorifică de "Warden of the Cinque Ports". Cele cinci porturi sunt: Sandwich, Hastings, Rommey, Hythe şi Dover. Această demnitate aduce după sine dreptul de a locui în Deal-Castle. Titularul ei poate să poarte uniforma de amiral şi are dreptul la un stindard propriu.

O soarte binevoitoare a scutit Coroana engleză de cea mai mare ruşine care ar fi putut să i se întâmple din propria sa vină, şi anume ca Regele Angliei să depuie jurământul, cu ocazia festivităţilor de încoronare, în faţa unui jidan, deoarece titularul funcţiunii "Warden of the Cinque Ports" e obligat să ia şi el cu ocazia încoronării jurământul Regelui Angliei.

Pentru iudaism Sir Rufus Daniel Isaacs a fost aşadară Lord, Viscount, Earl, Marquis of Reading, Warden of the Cinque Ports, Vicerege al Indiei, un adevărat rege al Iudeilor.

Popoarele arice însă vor cunoaşte cu mult mai târziu, în toată amploarea ei, însemnătatea politică a personalităţii jidanului Isaacs pentru iudaismul mondial. Marquis of Reading a rămas credincios rasei sale până la capătul vieţii sale. Ultimii ani ai vieţii i-a folosit pregătind după culise, într'un mod foarte iscusit, războiul jidovesc împotriva celui de al treilea Reich. Ca să-i dea Germaniei iluzia siguranţei, a ferit ambianţa sa cât şi guvernul englez de manifestaţii neprecaute împotriva Germaniei. Pe ascuns însă propaga ideea unei politici de vastă şi bine pregătită încercurire, prin care Germania să fie izolată şi, într'un moment politic oportun, distrusă printr'un război. A insistat ca acest război împotriva Germaniei să nu fie deslănţuit înainte de vreme, ci să fie pregătit în modul cel mai conştiincios.

Marquis of Reading n'a mai ajuns să vadă izbucnirea acestui război. Primul rege al Iudeilor, după aproape 2000 de ani, a murit la 30 Decembrie 1935.

Ceremonia înhumării sale a avut loc în sinagoga din West-London. Rabinul Harold F. Reinhart a rostit cuvântarea funebră. La înmormântare au participat următorii jidani proeminenţi: Lord Melchett, Sir Herbert Samuel, Dr. Nahoum Sokolow, marele rabin Dr. J. H. Hertz, Simon Marks, Selig Brodetzky, rabinul Perlzweig, etc., etc.

Ca reprezentant al Regelui a luat parte la ceremonia funebră Contele de Münster. La fel şi Prinţul of Wales, Prinţul of Connaugth şi Ducele de York, toţi reprezentanţi ai Casei Regale, au participat în persoană. Cortegiul funebru a fost urmat şi de către oameni politici bine cunoscuţi ca bunăoară: Anthony Eden, Sir John Simon, Sir Austen Chamberlain, Asquith, Silvestra etc. Lordul Oxford a fost reprezentat prin soţia sa şi Lloyd George prin fiica sa. La fel şi corpul diplomatic a trimis mulţi reprezentanţi. Aşa bunăoară a participat la înmormântare amabasadorul american Bingham cu soţia, ministrul plenipotenţiar al Ceho-Slovaciei Jan Masaryk, ministrul plenipotenţiar al Austriei Baron Frankenstein, miniştrii plenipotenţiari ai Olandei, Elveţiei, Brasiliei şi alţii.

Scrisori de condoleanţe au fost trimise de către Regele şi Regina Angliei, de către toţi prinţii Casei Regale, de către Lloyd George, Ramsay Mac-Donald, Sir John Simon, Lord Willingdon, secretarul de stat american Hull, preşedintele Ceho-Slovaciei Benesch, ministrul-preşedinte al Canadei şi alţii.

Astfel a fost aşadară condus la groapă jidanul Rufus Daniel Isaacs, cu onoruri cu adevărat regeşti. Patru ani mai târziu a răsărit în Europa semânţa sângeroasă pe care o semănase el şi cu connaţionalii săi. Războiul dintre iudaismul mondial şi Germania antiiudaică naţional-socialistă şi aliaţii ei a devenit o realitate. Nu e o simplă întâmplare că în fruntea celor ce au aţâţat războiul împotriva Germaniei se află Anglia cea complet jidovită. Istoria vieţii jidanului Rufus Daniel Isaacs din ultimii 40 de ani este, precum am spus, istoria însăşi a Angliei din perioada aceasta. Iudaismul a pus în veacul al 20-lea completă stăpânire asupra Angliei. Guvernul, nobilimea şi poporul englez au acceptat de bună voie să facă jocul iudaismului de a transforma în faptă, politica iudaică de război împotriva Germaniei antiiudaice. Aceasta e vina cea mare cu care s'a încărcat poporul englez în faţa istoriei. Dreptatea istorică cere ca Anglia să ispăşească această vină.

Lumea iudeo-democrată condusă de Anglia cea complet jidovită începe să se prăbuşească. Nici măcar bolşevismul iudaic, aliatul cel mai de seamă al poporului englez — care şi-a pierdut prin această alianţă până şi onoarea — nu mai poate opri această prăbuşire, ci zace el însuşi paralizat în mişcările sale.

Această istorie le-a fost însă spre învăţătură tinerelor popoare ale Europei. Ele sunt naţionaliste şi antisemite şi răscumpără prin luptă o Europă fără jidani şi fără Anglia cea complet jidovită.

(Serviciul Mondial)

2. Lupta de apărare a Franţei împotriva jidanilor.

Comisarul general al Franţei pentru problema jidovească, Xavier Vallat, a dat, după întoarcerea sa din Franţa de Nord, la 4 Septembrie 1941, agenţiei franceze Afi, un interview asupra măsurii în care s'a aplicat până acum legea antiiudaică din 2 Iunie. Xavier Vallat a declarat printre altele că funcţionarii jidani din Africa franceză de Nord au dispărut. Numărul medicilor şi al avocaţilor nu poate să întreacă porporţia de 2 la sută, stabilită prin Numerus Clausus. In Maroc li-e permis deocamdată jidanilor să-şi continue activitatea în micul comerţ şi să practice o meserie. In patria mamă eliminarea jidanilor din viaţa economică continuă sistematic. Numai în Paris au fost până acum naţionalizate 1500 de întreprinderi jidoveşti.

E de dorit ca poporul francez să continue cu cea mai mare energie şi asiduitate aplicarea planurilor sale de desiudaizare, deoarece numai o Franţă eliberată în întregime de influenţa iudaică şi francmasonică va putea să-şi asigure existenţa pe timp îndelungat.

(Serviciul Mondial)

3. Antisemiţii francezi cer schimbarea denumirii tuturor străzilor din Paris care poartă nume jidoveşti.

Sunt în Paris o mulţime de străzi care poartă nume jidoveşti. Astfel bunăoară strada Erlanger din cartierul Auteuil eternizează numele unui bandit de bancă, excroc şi speculant jidan. Nume jidoveşti poartă şi Boulevard Péreuse, Rue Olchansky, Rue André Parwel, Avenue Gambetta şi altele.

In ediţia sa din 1 August 1941, ziarul francez "Le Matin" cere schimbarea numelui câtorva străzi din Paris. Comitetul jubiliar Drumont, care poartă numele cunoscutului antisemit francez, a făcut printre altele şi propunerea ca Rue Lafitte, unde îşi avea sediul de mai bine de un secol banca Rothschild, să fie de acum înainte denumită Rue Eduard Drumont.

E o propunere frumoasă şi sperăm că antisemiţilor francezi le va succede să desiudaizeze nu numai străzile Parisului, ci şi toată Franţa.

(Serviciul Mondial)

VERIFICAT
1987

ANTIC. 6
L B I
25